

Povídka: 10. O babičce a pejskovi

Vánoční povídka od babičky Růženky Sauerové.

Povídka

O babičce a pejskovi

Babička bydlela v jednom domečku s pejskem. Děti jí odjely na dovolenou do ciziny. Dlouho se nevracely a babička byla moc smutná, plakala a trápila se. Nic jí to ale nepomohlo. Když už to trvalo dlouho a pořád nedostávala žádnou zprávu od dětí, neztrácela naději. Pán Bůh o všem ví a jedině On mi může pomoci, říkala si.

Babička byla věřící a věděla, že když se za to bude modlit a všechno řekne Pánu Ježíši, neopustí ji a její děti také zachrání. Tak si klekla na kolena a vše pokorně a upřímně v prosbě řekla Pánu Ježíši. Uklidnila se a s vírou čekala na Jeho pomoc.

Žila v klidu se svým pejskem. Protože nikoho neměla, ráda si s ním povídala, co budou spolu dělat a kam půjdou. Často chodili na procházky.

Protože babička byla nemocná, musela chodit k lékaři, a i tam brala pejska s sebou. Vařila pro něj i pro sebe.

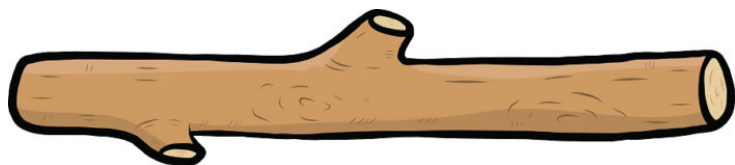
Dny rychle ubíhaly a babička věřila a těšila se, že své děti zase uvidí. Pán Bůh o všem ví, ví, jak jí je teskno a smutno. On určitě učiní to, že se jí děti vrátí. Den se už krátil a babička dostala chuť na vánočku. Chtěla udělat radost i pejskovi a napadlo ji, že udělá dvě vánočky - jednu pro něj a jednu pro sebe. Pejsek byl moc rád, když mu babička dala vánočku, vrtěl ocáskem a skákal radostí.

Ale najednou se babičce udělalo špatně a upadla na zem. Pejsek kolem ní běhal a nevěděl, co s ní

má dělat. Náhle vzal do pusy jednu vánočku, otevřel si dveře a utíkal k lékaři, kam babička chodila.

Cestu moc dobře znal, protože tam s ní často chodil. Zaškrábal na dveře ordinace, sestřička otevřela a překvapeně řekla lékaři: „Pane doktore, je tady nějaký pes!“

Pan doktor vstal ze židle a poznal babiččina pejska. Naložil svojí lékařskou brašnu a pejska do auta a jel k babičce domů. Ošetřil ji, přinesl oběma jídlo a nařídil jí vstávat, až když jí bude dobře. Babička se rychle uzdravovala a pan doktor za nimi docházel, aby ji vždy zkontroloval.

Pejsek s babičkou žili spolu šťastně dál. Brzy skončilo léto a začínala zima. Bude se muset začít topit, ale čím, když babička neměla žádné dříví? Rozhodla se, že s pejskem půjde do lesa nasbírat šišky a větve stromů, aby mohla doma zatopit. Po cestě zašli do obchodu, kde si koupili něco ke svačině, aby neměli hlad.

V lese jim svítilo sluníčko a bylo tam hezky. Když už měli naložený plný vozík, babička uvázala pejska k vozíku, aby tahal, a sama tlačila vzadu. Takto se dostali domů bez problému.

Doma vyložili z vozíku větve a šišky do kůlny, pořádně se umyli a navečeřeli se. Babička poděkovala v modlitbě Pánu Ježíši za ochranu a pomoc při práci a šli spát. Ráno je probudilo sluníčko.

Rychle vstali, babička připravila výbornou snídani, znovu vřele poděkovali a poprosili za novou ochranu a milost pro další den a babička zazpívala písničku. Pak přečetla z Bible o našem dobrém Pastýři, jak má všechny lidi na světě rád. A potom zas jeli s vozíčkem do lesa.

Takto každý den sbírali dříví na zimu, až v sobotu našli houby. To bylo radosti! Tak dobrou smaženici

z hub bych si také dala, to vám povídám, děti. K tomu všemu našli ještě borůvky. To by bylo takové pochutnáníčko, lívanečky se smetanou a borůvkami.

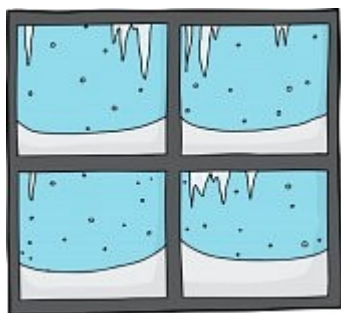

A tak krásně prožili s Boží pomocí celý týden a za chvíli tu byla neděle. Teplé sluníčko je probudilo do nového krásného dne. Ptáčci vesele zpívali – chválili svého Stvořitele a všechno bylo tak milé.

Babička s pejskem už nebyli smutní a zpívali společně s ptáčky, jak to nejlépe dovedli. Pejsek jemně štěkal, takže to znělo jako slabá doprovodná hudba.

Po snídani se babička ustrojila, protože chtěla jít do kostela. Ale co s pejskem? Ti se do kostela přeci nevodí. Jenže on bude tak smutný, když bude muset zůstat doma úplně sám. Až to bylo babičce líto. Nakonec mu z komory přinesla něco moc dobrého, něco, co mají pejskové moc rádi – několik velkých kostí a míček na hraní.

Řekla mu: „Buď hezky hodný a nechod' jinam než na dvorek. Já brzo přijdu a pak spolu půjdeme na procházku.“ A tak pejsek poslušně na babičku čekal.

Začínala už být opravdu velká zima. Vítr foukal a pršelo. Jak byla babička s pejskem ráda, že si mohou zatopit! Doma tak bylo příjemně. Podívali se z okna, protože začaly padat sněhové vločky. Babička se zamyslela. Neměla už nikoho kromě pejska a několik dobrých přátel sousedů, kteří ji občas navštívili.

Pejsek spal a babička vzpomínala, jak bylo u nich dříve doma veselo. Jak se připravovali na krásné vánoční svátky. Uklízeli, čistili a umývali okna, prali a žehlili, aby se všechno lesklo a vonělo čistotou.

Vánoce - to jsou přece ty nejkrásnější svátky. Jsou tak krásné a radostné právě proto, že se narodil Pán Ježíš, přišel na tuto zem jako malé děťátko a žil zde příkladným životem pro nás, abychom se od Něj učili, jak máme žít, abychom mohli jít do nebe.

On chce zachránit všechny lidi. Volá malé děti i maminky a tatínky, aby přišli k Němu a poprosili, aby jim odpustil hříchy a očistil jim srdce. Abychom řekli:

„Drahý Pane Ježíši, prosím, odpusť mi všechno zlé, já chci opravdu jen Tebe milovat a nechci už dělat nic zlého. Nechci už lhát a nebrat nic nikomu, co není moje. Nechci se nikomu vysmívat nebo dělat jiné špatné věci. Chci žít jako Ty, když jsi žil, chodil po zemi a volal:

„Pojďte ke mně všichni, já vám věčný život dám.“

Pán Ježíš chce zachránit všechny lidi od hříchu a vzít si je k sobě do nebe, aby nikdo nemusel přijít do pekla, do věčného trápení. On velice miloval děti, bral je k sobě na klín, pohladil je a požehnal jim, říkal:

„Takových jest Království nebeské.“

Najednou zaštěkal pejsek a babička byla vyrušena ze svého snění a myšlenek. A najednou uslyšela kroky, dveře se otevřely - a dovnitř přišly její milované děti. Syn s manželkou a s malým miminkem Lukáškem. Museli počkat, až trochu povyroste, aby mohli přijet.

To bylo milé překvapení, radostné vítání a objímání. Babička se radovala, že se její ztracený syn vrátil i se svojí manželkou a roztomilým vnoučkem Lukáškem. Už se i na ně hezky usmíval, ale povídat ještě nic neuměl.

A kdo měl ze všech největší radost? Byl to pejsek! Škoda, že to sám neuměl říct. Ale to si už umíme domyslet.

Milé děti z nedělní školičky, věnuji vám tento příběh, který jsem pro vás napsala. Byla bych ráda, kdyby vás povzbudil a potěšil.

Mám vás ráda,

s láskou vaše babička Růženka Sauerová

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)